

Экзамін вытрымалі.

Уся мірная работа праходзіць у аб'ектах становіцца ўсё больш і больш рэальнай небяспечнай вайны супроць Савецкага Саюза і боку імперыялістаў.

Гэтай рэччю небяспечнай вайны прапонуе ўсё Савецкага Саюза супроцьстаяць умяшчэнне абаронадольнасці СССР.

І кожнаму Беларусі, асабліва, заняўшыся гаспадарчай, культурнай работай, добра памірае і ажыццяўляе дэўгу: „хо-чаш міра, рыхтуйся к вайне“.

Імяна таму, што рабочай і сялянскай моладзі Беларусі дарагі заваявы сацыялістычнай рэвалюцыі, імяна таму, што нам дарагі кожны дзень мірнага будучыні працы, імяна таму кожнаму вяселью свае шэрагі, рыхтунца к вайне, жадаючы адначасова міру. Паказам такой работы былі Бабруйскай комсомольскай манэўры-абор.

18-га чэрвеня на сваім пасяджэнні Бюро ЦК ЛКСМБ даволіла Бабруйскаму АК ЛКСМБ правесці комсомольскія манэўры-абор, з прымурачваннем да гэтага абору конкурс на ятэйку, якая паказвае лепшы прыклад дысцыплінаванасці, агартаванасці, арыентацыі ў паляковай вучобе. Абор навін быў паслужыць праваркай вайсковых падрыхтоўкі комсомольцаў, пабудзіць моладзь сацыялізмі вайсковых справах.

Абор адбыўся 9, 10 і 11 ліпеня. Да абору рыхтаваліся ўсе ятэйкі Бабруйскай гарадской і раённай арганізацыі. Працавалі вайсковыя гурты, праводзіліся страляніны заняткі, вывучаліся страляковае справа. Разам з гэтым влілася работа на рэспубліканскія задачы Т. С. А. Ані-ахім, вярбоўка ў іх беспартыйнай рабочай і сялянскай моладзі і дарослых.

Кіравалі заняткамі—прапоўны дэ-прывадытхтоўку комсомольцаў, кіраўнік саўтоў, ведаючы добра вайсковую справа, старшыня рабочому, які знаходзіўся ў складзе камітэту і г. д.

Страляковыя справы вучыліся на віль-тоўкам, паміж іх у раёнах (лч. в.

Восава) на бярданцы (лч. саўхоў «ко-муна»), а большасць дзек—толькі те-орэтычна, на муніцыпальную статистику.

І ўсё-ж, на гаспадарчай і гаспа-кальсці, самы абор паказаў вынікі да-сягненні. На словах камандаваў, кіра-ваўшых аборам, манэўры пакінулі самае добрае ўражанне.

— Сабраць адразу пасля карот-кага часу падрыхтоўкі сваімі сіламі тысячы моладзі, арганізаваць не і кінуць у вайсковую операцыю,—гэта гэтага трэба было мець людзей, ад-данных справе.

Амаль 100 проц. лўка на абор, бадзёрска, якая не пакідала комса-мольцаў увесь час абору, на гаспадар-на тое, што некаторыя ачэйкі прайшлі да-начнага паходу ўжо 30-50 вёрст, дысцы-ліна,—усё гэта сведчыць аб вялікай энэргіі моладзі рыхтавацца да аб-ароны Савецкага саюзу.

Абор быў дэманстрацыяй дасягнен-няў комсомольскай моладзі да тыдні абароны, дэманстрацыяй да дэу выва-дзяў Беларусі ад беларускага, дэмо-страцыяй гатоўнасці барацьбы Савецкую Беларусь у любы момант.

Вядома, работы на абору мелі і свае неахопы. Прычынамі іх былі кароткі час падрыхтоўкі, адсутнасць добрых кі-час паўнамоцтваў, але абор паказаў, што пры жадаванні можна зрабіць вельмі многа, арганізаваць заняткі, знайсці кі-раўніка, вільтоўку і г. д.

Бабруйскай гарадской і раённай а-рганізацыі—экзамін вайсковай падрыхтоўкі вытрымалі.

— Яны маюць багаты вопыт у спра-ве вясельяў, які другім арганізацыям неабходна скарыстаць.

Бабруйскай арганізацыі амагла 9,10 і 11 ліпеня дэманстраваць вялікія да-сягненні ў справе вясельяў, толькі дысцыплінаванай работе арганізацыі кожнай ятэйкі, райкомаў і Акруговага Камітэту.

Што гаворыць Чэмбэрлен

Пытаньне аб СССР у ангельскай палатэ вобшчын

Агульным спрэчкі на ўнутраным ста-новішчы ў палатэ вобшчын распачаліся выступленьнем Понсаві (ранейшы т. міністра замежных спраў па ўрадзе Мак-давалда), які падаў прапанову аб зьяв-шэньні камітэту міністэрства замежных спраў на 100 фунт. старлінгаў.

Перайшоўшы да пытаньня аб СССР, Понсаві заявіў:

„Прыхільны ўраду не ўяўляюць сабе выраза, які адбыўся ў 1918 годзе наш разрыў з савецкім ўрадам прадставіць разум-насьці ўнутранай і партыйнай палітыкі.“

Расійцы маюць некаторыя падставы непакоіцца, бо нны не забылі, як аб-ходзіліся з імі ў 1918 годзе да 1921 г.

Ініцыятыва разрыву належыла Англіі.

Чужае чужым друк гаворыць аб махіна-цыях, якія мы ўжываем, каб абкружыць СССР.“

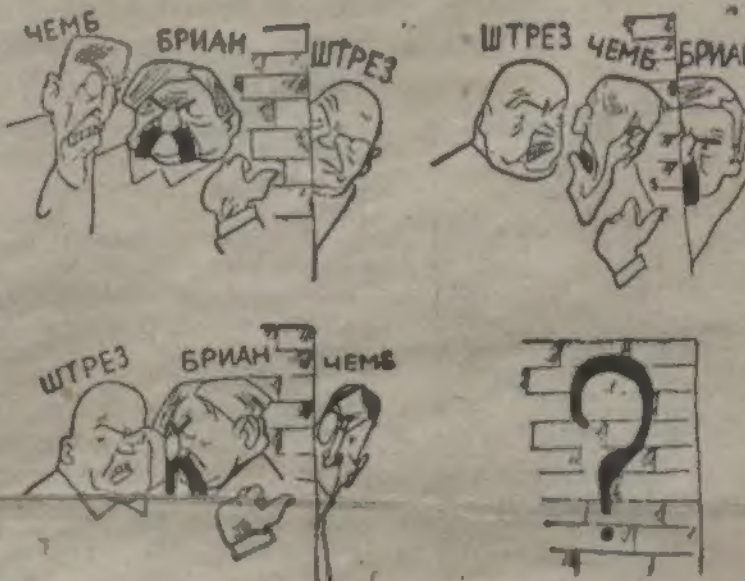
Адказаваючы Понсаві Чэмбэрлен ска-лаў: „Ніводзім з аўраніскай урадаў на-верцы ў тое, нібыта Англія спрабуе стварыць блэк проці СССР“. Дазей Чэм-бэрлен прасіў палату не запалоўваць ні ў чым спатканьне між дзяржаўнымі дзеламі і паўтару, што ўрад абавя-зуецца на зьявляцца сабе бяз адо-браўня парлямэнту абавязальства-мі, якія ў выпадку вайны прымусялі-б Англію да крайніх дзеяньняў.

Што ён робіць?

„Известия“ ад 12 ліпеня змяшча-юць такую тэлеграму ўласнага корэспон-дэнта з Берліну ад 9-га ліпеня:

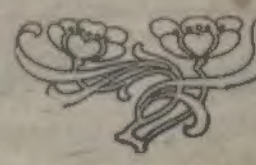
Згодна атрыманых тут пэўных вестак прыехаўшы ў Коўно 30-га чэрвеня ан-гельскі маёр Нэбіт зьявіўся на коўна-ўскім брытанскай разведкі. Ён мае да-ручэнне аб'яваць усе дзіржавы прыбл-тыкі і Польшчу з мэтай выявіць ба-адоўнасць іх арміі і магчымасць ак-тыўна дапамагчы Англіі ў выпадку бу-дучай вайны Англіі з СССР. Разам з Нэбітам едзе ангельскі маёр Лейд. У Коўні Нэбіт наведзеўся да Вільдэнараса і пачаўшыя генэральнага штабу Даўка-тоса, а таксама знайшоў са станові-шчам военскага гарнізону і асабліва-авіяцыі. Нэбіт аб'яркоўваў, між іншым, магчымасць даставіць Літве ангельскай артылерыі і амуніцыі, а таксама пытань-ня аб заснаваньні аўтабусаў для ан-гельска павястравага філіту.“

Дураць адзі аднаго.

Польскі афіцыёз аб польска-савец-ніх дачыненнях

Афіцыйная „Звезда“ піша: „Савецкі друк высунуў тры палажэньні: 1) Поль-шча падтрымлівае процісавецкія аргані-зацы; 2) Польшча зьявіўся збро-й ангельскай процісавецкай палітыкі; 3) Польшча не праводзіць шчыра мірнай палітыкі. Кожны ведае, аднак, што Польшча не зацікаўлена арганізацыяй на-сваёй тэрыторыі тэрарыстычных змоваў. Чаю ў гэтым не абавязаваньня Ні-меччына, якая таксама мае мар-гінітэны арганізацыі? Што датычыцца дру-гога абавязаваньня, дык наўрад, каб мы ўсе думаем, што 30-мільённая поль-ска дзяржава ня мае ўласнай палітыкі і зьявіўся толькі зброй у чужых ру-ках, лятай сабе нават прыяцельскіх. Давалі савецкай друку шкодзіць дабра-суседскім дачыненням Польшчы і СССР. Польшча ня мае ніякіх падстаў дзейні-чаць проці СССР.“

„Фабрыкант“ фальшывак пры-гаворан да рас-стрэлу.

8-га ліпеня ў вяснянай калегіі вышэй-шага суда СССР пачалося слуханьне справы вядомага „фабрыканта“ фальшы-вых „савецкіх дакумантаў“, арыштавана-га ў чэрвені месяца мінулага году на тэрыторыі СССР—Дружалоўскага.

Дружалоўскі—былы афіцэр царскай арміі. У 1928 годзе ён быў мабілізаваны ў Чырвоную армію, але ў маі 1919 г. дэзертыраваў і ўдзік за мяжу.

Дружалоўскі абвінавачваецца ў тым, што ён быў на службе ў другім аддэле польскага генэральнага штабу, і ўдзель-нічаў у шпіёнскай рабоце супроць СССР і што на заданьнях афіцэраў разведва-чых органаў чужае дзяржаў, скла-даў для іх падложныя дакуманты, якія былі выхадзілі ад Савецкага ўраду і Камітэту.

Усе гэтыя абвінавачваньні Дружалоў-скі прызнаў правільнымі і сабе—вінава-тым. Да гэтага ён яшчэ дадаў, што ў прыгатаваньні фальшывак ён быў толькі тэхнічным выканаўцам. А самаўдныя складаліся былі прадставікі буржуа-ных краін, якія вядуць арганізава-ную антысавецкую кампанію на ча-ле з Англіяй.

12-га ліпеня г. г. пачаліся дасядава-га разгляду справы, суд вынес прыгавор. Дружалоўскі прызнаны вінаватым і пры-гаворан да расстрэлу з канфіскацыяй па-дложнай яму маёмасці.

Прыгавор канчатковым і абспарджва-ню не падлягае.

Бельгія павяліч-вае сваю армію

Абаранчыя ў бельгійскай сэнате на-сены бюджэт, дэ-Брокіэль заявіў: „Ста-новішча Бельгіі прымушае не падрыхта-ваць для абароны краіны армію, пропар-цыянальна больш моцную, чым француз-ская. Колькасць войск, якія Бельгія на-выпадак вайны можа выставіць у пер-шую чаргу, неабходна дасягчы да 230 тысяч чалавек.“

Бліжэйшая задача ўраду заключаецца ў рэарганізацыі арміі і ўмацаваньні меж.“

Лёс беларускай белай эміграцыі

Артыкул заг. гістпарту ЦК КПСР тав. Сіпкевіча

Камуністычная партыя, якая вела ў бой пролетарскія кадры ў дні Вастрыч-нікі, разам з заваяванымі апошняга про-віла ў жыццё і свой дэўгу нацыяналь-най палітыкі. Кожная нацыя атрыма-ла права на самавызначэньне аж да поўнага аддзяленьня.

Буржуазія раней прыгнечаных нацый пры дапамоце імперыялістычных дзяр-жаў скарыстоўвала гэты аўган у сваіх мэтах і, вядома, супроць пролетар-скай дыктатуры. Беларуская дробна-буржуазная інтэлігенцыя пашла тым-жа шляхам. Захаліўшы ў свае рукі ўсебе-шніх. Захаліўшы ў свае рукі ўсебе-шніх. Захаліўшы ў свае рукі ўсебе-шніх.

Харускі конгрэс і выдзелены ім рэду-ліны супроць ставіла іх ужо існуючыя ў нас уладзе Саветаў. Яна нават біла на-ахвалі вымаганьням Вільгельму і дэкавалі-ахвалі за вызваленне ад беларускай па-ахвалі. У часы акупацыі ўтвараліся оа-рэтаўныя ўрады таў зваліся ВНР (Бела-руская Народная Рада). Фактычна ні-якай улады яны ня мелі — ім гэтага не дазваляў ні Вільгельм, ні пан Ші-суднік.

Чырвоная армія вымела іх за кардон разам з Пісудзкімі і Вільгельмамі. Але, апынуўшыся за межамі, гэтыя „ўрады“ без тэрыторыі і народу прайгравалі лі-чыць сабе самаўднымі прадставіцямі ятэйкі беларускай. Яны абівазі парогі і Лігі Нацыяў і міністэрстваў замежных спраў вялікіх і малых дзяржаў, яшчэ-лісь у рэзні беларусіскай эса-ра-ментаўскай эгравіі і ўсё чакалі тае хвіліны, калі беларускі народ, які „сто-гне“ пад армою беларусіскай, пакіне іх кіраванне сабою.

Але йшоў час, і гэты народ ня толькі ня клікаў, але слаў праклёны ўсім тым, хто адрываў іх іх інтарсам працоўных. СССР у сваёй з другімі братнімі рэспублікамі расла і ўмацавалася. Шлях іх тэмнам аднаўлялася краіна яна на лініі эконо-мічнай, так на лініі культурнай.

Ужо польская акупацыя адчыніла вочы нават і падольскімі, а тое ста-новішча, у якім апынулася Заходняя Беларусь—журэ „дэмократычнай“ Поль-шчы на поўнае зьнішчэньне беларус-кай нацыі, выцверзіла ўсіх тых, хто яшчэ істаўся.

Не па страху, а па савесці пачынаю працаваць таа частка беларускай ін-тэлігенцыі, якая асталася ў межах СССР. Самаўдныя партыя беларускіх эса-раў як на тэрыторыі СССР, так і таа

да частка, якая працавала ў Заходняй Беларусі. У шэрагах беларускай эмігра-цыі ішо барацьба, срод параванай часткі ле мы вазіраем „смену век“. Спа-чатку самаўдныя ўрад ВНР на чале з А. Цынкевічам. У апошні час скла-дае „ўрадава“ аўган У. Ластоўскі. Усе яны вярочаюцца на бацьнаўшчыну—у краіну Саветаў, каб тут разам з ра-бочымі і сялянамі будаваць гаспадарку і культуру.

Пролетарыят і працоўныя Савецкай Беларусі не адхілілі іх жадаўняў вір-нуцца ў Рэспубліку Працы.

Усё сумленна, жыццё срод беларус-кай эміграцыі адзінае ішо змаганьня з Саветами за „незалежнасць“. Нашы перамогі, наша праца па адбудове эа-номікі і культуры Беларусі, зьявілася найлепшым аргументам, каб пераканаць іх у абмысловасці сваіх думак і дзе-яньняў.

Хто-ж яшчэ астаўся срод эміграцыі? Хто яшчэ думае аб зьявічэньні дыкта-туры пролетарыяту?

— Засталіся тыя, каму ніколі ня будзе месца ў сям'і працоўных; засталіся будзе месца ў сям'і працоўных; засталіся на чорным з ксяндзом Станкевічам на чале; засталіся тыя, хто зьявіўся чале ад касткі кулакоў і вясковых багачоў, не Праці і Рагуля; засталіся, урэшце, тыя „беларусы“, якія за тры-ццязь злотых і кілішых гарэлкі буда-ваць саўжыць сёння Пісудзкім, а заўтра—каралю Эдуарду. Засталіся, адным сло-кам, палітычныя прахосці і прастытуткі. Яны зьявіўся нашымі класавымі вра-гамі.

Гэта добра разумее беларускі рабочы і селянін там, за кардонам. Ад гэтых неавааных „дэбрадзель“ ён адвароч-ваецца як ад гадаў; ён чакае таго часу, калі магчыма будзе выразаць з каранем сьмярдзючы чырэй з беларускага цела.

З той-жа інтэлігенцыяй, якая пры-шла да нас, мы будзем дружна, разам з намі будаваць. Асімастрой, асушаць балоты, будаваць заводы, будаваць Беларускаму Акадэмію Навук, вы-шэйшыя і нішчыя школы, беларускую літаратуру. Пэрсанжыты досыць шырокія, досыць магутныя, каб за-хапіць усіх пафасам творчасці, каб адчуваць радасьць пролетарскага рытму жыцця і яго мэтайнікніні да ажыццяўленьня найвышэйшага ідо-алу чалавечства—комунізму.

Юзій з пятага году.

Мы ехалі з ім са станцыі ў сваю вёску.

Снадарожнік мой Юзій, малады хла-пец, сядзічы са мною, накручваў пугаю і хуценька гаварыў,—даўліўся сваімі на-чынкамі.

— Восеньню ў армію пайду.

— А можа па вазе, ці па росту не падыйдзеш? Юзій ростам быў надта не вялікі і не ўяўляў сабою рослага салдата. Гэта і прыўдзіла Юзіка...

— Гаўства, па росту так—гэтак прай-ду, хіба ўжо да вагі прычыніцца. Вясной на вучункіт хадзіў, спачыў на „адліч-ва“. А гэта што-небудзь, да аначыць. Выдаў паперку, а там „адлічва“ стаіць, вядома, а нідзе не хулігануў, на заняткі не паліўся, па стральбе амаль першы быў. Дый наогула наш сьвясавец нос пад-ціраў іншым. Мы ўперадзі былі. Куды там дазавіком з глухых куткоў! Другі вуч-чыцца—вучыцца, хадзіць—хадзіць, а на рэшце, застаецца на другі год і ні ў зуб-нічога ня ведае. Быў у нас адін, Кам-іч, паехаў быў у армію. А ён так над кан-ку цэлы месяц, а ён так над кан-ку наўчыўся адрозніваць мушкі ад ватпору.

Мы абое засмешліся.

І пачаў думаць аб хатнім становіш-чы Юзіка.

У яго старая маці і большая сястра.

На зямлі ён самы працаўнік.

— А як а гаспадарка будзе? Куды маці дзеюць?

— Гаспадарку будзе сястра весці, а маці хаты ільшываць,—вось і ўсё за-гада.

Восень прыдзе, пяты год—суды даўш, забярэць, і я іду.

З саго было відаць, што Юзій, надта халеў вайсці ў „салдаты“, што ён чакае восені, як чакаюць касцы Патра, каб выйсьці з бліскучымі косамі на сенажаці, разануць траву, і што Юзіка абражае думка, калі яго называць „малым“.

Засталіся два месяцы да прыяну.

Гэтым месцам будучы месяцымі ча-каўня для Юзіка. Аб той пэры, калі

„дахтары“ будучы слухаць яго і агля-даць, выносіць прыгавор над яго здароўем, ён думае ідуць па пугаю, возычы гэты на поле і ўжо вечарам, калі прыляжа ён на купіну на начле, да яго вьлітае думка аб скорым яго перараджэньні ў салдату Чырвонай арміі.

Вось невядома толькі, ці пазьмучэ Юзіка?

Манс.

На балотах завітнеюць нівы

Можны асушаны комсамольцамі вучастак, кожнае новае мэлюрацыйнае таварыства ёсць узмацненне гаспадарчай моцы краіны.

Ен выратуе 70 тысяч

(Найда-Белеўскі канал, Мазырская акруга)

Сонца кідала свае апошнія праменьні, запатамі падоўжылі там нарадкі. Глядаш казі мы вылезлі з балотнай граці на бугарок, што з усіх бакоў абкружан лесам і балотнай тванню.

Найда-Белеўскі канал да рамонту.

Тут сядзелі за сталамі на адмысловых панотры, сотні рабочых, вчаралі, ажыжана влілі гутаркі паміж сабою. Прислухоўваліся да гэтага гутаркі, лёгка пераканана, што тут і беларусы і ўкраінцы, дарослыя і маладыя, кваліфікаваныя і сезонныя.

Побач прыслухоўваліся да шматлікіх, стаіць сівя баракі. Іх тры... у 8 гадзін раніцы рабочыя вярнуліся на заростыя бераткі канала і пачалі сваімі вішамі і

лапатамі падоўжылі там нарадкі. Глядаш казі мы вылезлі з балотнай граці на бугарок, што з усіх бакоў абкружан лесам і балотнай тванню.

Гішчэм у другі бок, туды, дзе старына працуе рабочыя, убачыш хмурыя малюны. Там канал яшчэ не апрамантываны. І вельмі хочацца тады каб і гэта частка забудавана балотнай вадой.

Рабочыя працуюць бадзёра. Крок за крокам у кожнай хвілінай усе больш і больш забудавана, яны асцупаюць частку канала.

Канал удаўжыў цигнеца на 53-вырсты і ахапіў сабою плошчу ў 50 тысяч дзесяцін, галоўным чынам, сялянскіх земляў.

Прышоў ён у нягоднасць у 1914 г. і так нарастаў да 1924 году. З гэтага году вядзецца капітальны рамонт. Ужо адбудавана 38 верст. У будучым годзе ён будзе закончан.

Найда-Белеўскі канал з'явіцца цэнтральнай магістралью вялізарнай плошчы забалочаных земляў. Сяляне, што жылі ў гэтым раёне на хутарох — выспах, якія абкружаны вадой, будуць мець магчымасць правесці надарэдаваныя стралкі для канчатковай асушкі сваіх вучасткаў.

Дзяржаўныя сродкі намячаюцца пакуль што асушыць 7 тысяч дзесяцін балота.

А. Ф.

Найда-Белеўскі канал у часе рамонту

Балота не падкачае

(Ганцаўскі сельсавет, Зембінскага раёну)

У гэтым годзе надарэдаваныя таварыствы, якія раскідалі каля ракі Цны, пачалі закладваць жывёлуныя вучасткі на балоце. На некаторым з іх пачаліся асушкі з нікай, а на іншым пасадзілі гародніну.

Вынікі першых пасеваў на балоце ў сучасны момант вельмі добрыя.

Нават на полі такіх рассялінь падстаюць і шмат хутэйшыя, чымся на балоце. Дзякуючы гэтаму, сяляне вельмі зацікаўлены ў балоце. Праца сілкахніка з'явілася, толькі засталася атрымаць грошы і пачаць канец канавы і замест скардэчнага моту і багны, скоро будзем мець добры калак зямлі.

Я.

Глушыцы на сваёй гаспадарцы

(Бабруйскай акруга)

Пытанне пазнавання сельскай гаспадаркі пачынае займаць усе большае і большае месца ў рабоце Глускай раённай арганізацыі.

— Ячэйка Латыскай калёніі заклала 3 вольтных вучасткі. Комсамольцы гэтага ж ячэйкі тав. Жулега перадаў сваю гаспадарку на шматпольны севазаварт.

— У яч. Катка 2 комсамольцы па пасадку на заданым ячэйкі сеюць канюшыну, лубін, віку, агарод, і ўсё пасадка пераходзіць на шматпольны севазаварт.

— Усе комсамольцы яч. Косарычы сеюць лубін і ў іх мае вялікую славетасць на ўсіх суседніх вёсках.

— Члены яч. «Акіябр» усе ачышчалі насенне большага частка пратраўлівалі формалінам; закладзена 4 вольтных вучасткі.

— Комсамольцы Каткаўскай і Косарыскай ячэйкі прывозілі машыны, якімі ачышчалі насенне ўсё вёска.

Асаблівай увагі заслужыла работа ячэйкі Латыскай сельска-гаспадарчай арцелі Беразюка. Арцель усе мінулыя гады большасць работ выконвала падначаленыя рабочыя. Комсамольцы дабіліся зніжэння найму рабочых і цяпер працуюць самі сабралі арцель з іх сябрамі. Перад службовай камісіяй праўленне арцелі не хаче ачышчаць насення. Комсамольцы настанлі і ачышчалі 100 пудоў аўса. Цяпер хлапцы хочаць узяць на кантроль кармленне для вопыту 1-2 каровы. Усе сабралі арцель аб комсамольцах арцель аджываюцца вельмі добра.

Недахопы ў справе барацьбы за новую вёску таксама ёсць, у іх галоўны — надзвычайна слабы ўдзел арганізацыі ў рабоце коопэрацыі, так напрыклад:

— Латыскай арганізацыя ў слабе кантролюе таварыства па паліпшэнню жыццязабаводства, а ячэйка ў гэтым лічба не зрабіла.

— У ячэйкі Катка ёсць вялікае балота, якое не дае аніякай карысці. Ячэйка на прыняла ніякіх мер да таго, каб арганізацыя асушыць гэтае балота.

Прашоўшая нядаўна раённая канферэнцыя Комсамолу са ўсёй сур'ёзнасцю паказала да гэтага пытанні і вызначыла шлях, каб выраўняць гэты фронт.

Цяпер ячэйкі на сваіх сходах часцей сталі абмяркоўваць практычныя гаспадарчыя пытанні.

Дрэпа толькі, што канкрэтнае кіраванне гаспадарчай работай ячэйкі і асобнымі комсамольцамі яшчэ і да гэтага часу не паставілі на вядзючую вышнію. Вопыт арганізацыі другіх раёнаў Глускі яшчэ не скарыстаў.

Зрокаў.

Яшчэ толькі 8 дзён

22 ліпеня канчаецца пяцітыднёвік „Чырвонай Зьмены“.

Нагонім прапушчанае.

Сказалі „А“, але не сказалі „Б“

(Аршаншчына)

У Менску пяцітыднёвік „Чырвонай Зьмены“ ўжо ў распале. На сходах ячэйкі спецыяльна абмяркоўваюцца пытанні аб „Чырвонай Зьмені“, ячэйкі выносяць настановы аб абавязковай падпісцы ўсімі комсамольцамі на газету, актыўна вынісвае на 6 месяцаў адразу і г. д. Хутка ў Менску на будзе ніводнага комсамольца без „Чырвонай Зьмены“.

Здаецца-б, што і на астатніх акругах пяцітыднёвік праводзіцца на горш.

Але... не. Вось, напрыклад, Аршанская акруга пяцітыднёвік амаль што не праводзіць.

А трэба памятаць, што Аршанская акруга яшчэ да пяцітыднёвіку была ініцыятарам у справе распусціжвання „Чырвонай Зьмены“. Там яшчэ раней выніскалі настановы аб абавязковай падпісцы на 3 месяцы акругонным і раённым

актывам. Невядома толькі як была праведзена гэтага настанова.

Але сказаўшы „А“, яны не выніскалі патрэбным сказаць „Б“.

З гутарак з некаторымі скаротарамі вясковых ячэйкі выніскае, што многія нават не ведаюць, пра які гэта пяцітыднёвік у іх пытанні.

— Першы раз, браток, — лажуць тым чуюм-ны пра гэта.

— Ніводнага ячэйкі паводзіць аб атрымаці.

Хутка пяцітыднёвік скончыцца.

Наўжо і ў апошнія дні пяцітыднёвіку аршанцы не вярнуцца так, каб у справе распусціжвання сваёй моцнамоцкай газетцы не адстаць ад другіх акруг?

Вамі.

Усім выпісаць „Чырвоную Зьмену“

(Менск, яч. агульна-адукацыйных курсу)

Стройна адно за адным сымалі комсамольцы пытанні дакладчыку аб „Чырвонай Зьмені“:

— Чаму рэдка выходзіць, ніопарадзель, калі „Зьмена“ пачае выходзіць штодзённа, ці шмат тупораў, ці вядзецца ў іх праца і г. д.

Усе гэтыя пытанні выніскалі сваімі і дакладным адказ.

У наступных комсамольцы крылі „Чырвоную Зьмену“ за дрэнныя іжнатарны аддзел, за тое, што толькі цяпер

стаў добрым вайсковым аддзел, крэпкі саміх сабе, што многія прычыны „Чырвонай Зьмены“ з'яўляюцца „Зіма“, але ці тую і другую не выніскалі. Шмат гаварылі і ў выніку, пераможна раздаліся:

Усім абавязкова выніскаць „Чырвоную Зьмену“ на жнівень месяц. Выніскаць зрабіць тое-ж самае і ўсім чыноўным аянікам Менску і ўсёй Беларусі.

Шур.

Упаўнаважаны не працуе

Скардэчна камсамольцы ячэйкі ЛКСМБ Заходняй чыгуны, Менск. „Ніколі не убачыш нашага упаўнаважанага па друку, 2 месяцы як яго абралі, а ён яшчэ ніякай працы не праводзіць, у сабе пашырэнні падпіскі на газету „Чырвоную Зьмену“ сярод камсамольцаў.

А ў выніку атрымаўся, што выпісалі яе толькі 2 чалавекі. А ў ячэйцы больш 40 комсамольцаў.

Зд. Ш.

На тры месяцы

(Яч. Працасветы, Менск)

Пасля дакладу прадстаўніка раённай „Чырвонай Зьмены“, агульным сходам Працасветы ўхваляў:

„Усім комсамольцам выпісаць газету „Чырвоную Зьмену“ на 3 месяцы. Выніскаць на гэтае-ж усе ячэйкі Працасветы Беларусі“.

Спадзяюся, што яны пойдучы па нашаму прыказку.

С.

Пішэце аб жыцці батрака

Чытаючы старонкі нашай любімай газеты „Чырвонай Зьмены“ заўважэце, што мала змяшчаецца ватэраў аб жыцці нашага батрацтва, і аб дасягненнях нашага комсамолу, у галіне гэтай працы. Наўжо нашы комсамольцы гэтае працы не праводзяць, а калі праводзяць дык чаму яны не пішучы, на маюцца вопытаў?

І прапаную аб нашым „Чырвонай Зьмені“ аджывацца па мой дэле — дэле-

самі аб жыцці батрацтва, аб працы і ўдзеле іх у нашым сацыялістычным будаўніцтве.

М. Шаўро.

На крутым перавале кітайскай рэвалюцыі

(З артыкулу т. Бухарына).

Рэвалюцыя ў Кітаі зараз знаходзіцца на пышным сьвіце самага крутога перавалу.

За гэта гавораць факты.

Згавор генералаў ад Чан-Кай-Шы да Ган-Чан-Чы азначае, што ўсё рашэнне ўрадавага саюза буржуазіі згуртавалі вакол цэнтральнага пункта.

Коаліцыя Чан-Кай-Шы, Фын-Юй-Сяна, Ен-Сі-Шан фактычна азначае кансольдацыю гэтага альянсу. Кантоўскія арміі Лі-Ці-Сіна разам з гэтай коаліцыяй і ў блізкае з'яўдзюцца палёную барацьбу супраць рабочых і сялян.

Класавая аснова і класавая мэта гэтай коаліцыі прыгожа выяўлена ў дэкларацыі Фіна, дзе, паміж іншым, гаворыцца, што на тэрыторыі Ухана.

«Купцы, гандляры, уласнікі прамысловых прадпрыемстваў і земляродныя прыгнечаныя рабочыя і сяляны. Кітайскі народ (Н. Б.) ня хоча такога дэспатызму».

Пазіцыя Ухана — бальшэ пазіцыя поўнай капітуляцыі. Фактычна змова з Нанкінам вядома. З аднаго боку — вельмі рэспэкт, а з другога — поўны курс на Нанкін. Буржуазныя радыкалы і радыкалізаваныя інтэлігентны навушныя апаратары і рабочага руху, цытанкі аб якім стала рабром: альбо быць на чале аграрнай рэвалюцыі, альбо страціць са сялянамі. Навушная гаспадарка гэтага прыблэнна адкідае Ухан.

успех за Фінам і Кэ, у лагер контр-рэвалюцыі. Рэвалюцыйная роля Ухана скомчана.

Палітыка гэта выражаецца ў энергічнай падрыхтоўцы выхаванні камуністаў у Гамідану.

Адначасна пачынаецца систематычная атака на рабочых, сялян, камуністх на лініі ўзброенай барацьбы і рэпрэсій. Рабочыя гвардыя разбросана. Апошнія атрымалі нам весткі гавораць, што ў самым Ухане каманда 35-га корпусу выдаў загад аб удаленні камуністх з яго корпусу.

Гэтыя факты аскара гавораць, што як „арганізуючы цэнтр рэвалюцыі“ Ухан сабе ажыў. Для партыі рэвалюцыйнага пролетарыату пры такіх умовах абавязковы вынік: ніводнай хвіліны неўска заставіцца ва Уханскім „урадзе“.

Гэты выхад павінен быць дэманстрацыяй і існай разам з палітычнай дэкларацыяй партыі, якая, растлумачваючы мэты кампартыі пры ўваходжанні ва ўладу, разаблачае цяперашнюю палітыку Ухана.

У дэкларацыі кампартыя павінна вызначыць і свае адносіны да Гоміндану.

Ці пачне за сабою выхад з нацыянальнага ўраду, таксама і выхад з Гоміндану?

На гэтай думцы, ня цягне. Здрад-

ніцкія паводзіны Гомінданускай апарышкі таксама мала могуць прымусяць нас па ўсёму фронту выходзіць з арганізацыі Гоміндану.

Камуністы павінны апэляваць на гоміндану супраць іх правядзёру. Яны павінны ўзмацніць сваю работу ў гоміндану ўсіх ціх, праводзячы сваю палітыку, праводзячы рашучае асуджэнне „правадыроў“, яны павінны выстаўляць самыя папулярныя запатрабаванні масаў і вакол іх згуртаваць імя Гоміндану; на гэтай надзеі яны павінны падрыхтаваць ёскад Гоміндану. Нават, калі ЦК ГМД выніскае рэвалюцыю аб выключэнні камуністх (што будзе амаль напэўна), то трэба весці барацьбу за свае пазіцыі ў Гоміндане так, як гэта камуністы рабілі ў „Рабочай Партыі“ і як яны робяць гэта ў англійскіх трад-ніонах.

Заставіцца ў нацыянальным урадзе неўска больш ні хвіліны, бо гэта азначае-б ўзяць на сабе адназначнае за ўсё яго контр-рэвалюцыйны крокі.

Але заставіцца ўнутры Гоміндану гэта ні ў якім разе не азначае несці адназначнае за яго кіраванне: там з'явіцца заставіцца імяна дэле тасо, каб „знімаць з настоў“ гэтае кіраванне.

Зразумела, для гэтага неабходна, каб Кіткомпартыя вядла правільную палітыку. Між тым, кіраванне Кіткомпартыі апош-

ні часе упарта сабацівала рашэнні Кіткомпартыі. Факты такіх: Кіткомпартыя систематычна даваў дырэктывы аб самастойнасці Кіткомпартыі, аб неабходнасці развіцця аграрнай рэвалюцыі, узабрасанні рабочых і сялян, расправа з контррэвалюцыйнымі, дэмакратычнымі Гаміндану.

У дырэктывах нідзюкраць, систематычна паказвалася на нахлываюцца адрады генералаў, на неабходнасць раэгрону контррэвалюцыйнага офіцэрскага салянамі — аграрнікам, на неабходнасць арганізацыі рэвалюцыйных трыбуналаў для суду над рэакцыйнымі офіцэрамі і г. д.

Нідзюкраць кваліфікуючы тарызаванне аграрнай рэвалюцыі як праўсупную палітыку, Кіткомпартыя ава Кіткомпартыю да арганізацыі безакладнага фактычнага захопу зямлі сялянамі знізю.

Выключна важнае значэнне Кіткомпартыі прыдаваў арганізацыі вясковых кіраванца „выспытання агнем“. Трэба адкрыта сказаць, што яно абаніроцілася.

Політбюро ЦК Кіткомпартыі ўвёс час тарызаванне раэгрэванне — аграрнай рэвалюцыі, супрацьстаўляючы ўнутраным праблемам рэвалюцыі вясення паходы на Мекін і іш.

Пазіцыя Чан-Ду-Сю з яго формулай: „Перш — Мекін, а потым... потым пачаць“; пазіцыя Тан-Ші-Сяна, „які балбату ліберальныя фразы“; яго-ж пазіцыя пры „вядушцы“ з ураду „дэле па-

праўленцы адароў“; галасаванне ў політбюро ЦК Кіткомпартыі супраць рашэнняў Кіткомпартыі (28 чэрвеня) і адкіданне гэтых рашэнняў, як „непрактычных“; урэшце, ня толькі адсутнасць арганізацыі адпору рэакцыі ў Ухане, але фактычная данамога (дэбрахавотная адна аружжа на веставанне Політбюро ЦК) — усё гэта азначае, што ў кіраванне Кіткомпартыі маюцца і сацыял-дэмакратычныя элементы.

ЦК комсамолу ў гэтыя крытычныя дні, поўнасьцю далучыўся да „не практычных“ рашэнняў Кіткомпартыі і ў сваёй рэвалюцыйнай рашуча пратэставаў супраць хістанняў і віханьняў ЦК Кітайскай камуністычнай партыі, азначыў правільную паліцыю і па пытаньні аб узабрасанні рабочых і сялян, і па пытаньні аб дэмакратычнай Гаміндану.

Адгук на неабходна зрабіць „яшчэ адна“ і быў зроблен Кіткомпартыі: „экстрэмная канферэнцыя партыі, перавыбары ЦК, жорсткая крытыка кіраванца, выкананне дырэктыў ВКП, рашучая барацьба, аж да выключэння з партыі з тымі, хто думае, што партыя павінна быць на павяду ў будучынай апарышкі Гоміндану.

